

der her er gjort Skibsfarten, men i be- grænset Maal. For det første foreslaa vi, at den skal begrænses til Skade paa Skib, idet vi mene, at det kan være Be- fragternes Sag at assurere Fragten. Men de Smaaskippere, der her oftest er Tale om, kan man være med til at sikre, vel at mærke med den Begrænsning, som vi til- lige sætte ved at forlange af Skibet, d. v. s. af Føreren, Mandskabet, Rederne, Repræ- sentanterne for Skibet, at det skal være deres Sag at gøre det antageligt, at Paa- sejlingen ikke skyldes mangelfuld Navige- ring eller andre Fejl fra Skibets Side. Med denne Begrænsning vil man jo være temmelig sikret mod, at Paasejling sker ved Skødesløshed, og man vil ogsaa have sat en Bom for den Fristelse, der, som fra anden Side udtalt, kunde være til at lade gamle Skibe støde mod Broen og faa nye i Stedet. Imidlertid finde vi det med denne Begrænsning forsvarligt og anbefale derfor, at § 4 ændres, saaledes som Æn- dringsforslag Nr. 3 foreslaar.

Saa er der af Udvalget foreslaaet et Ændringsforslag, hvorefter Udvalget ind- sætter en ny Paragraf, der gaar ud paa, at „Ved Fastsættelse af Gods- og Person- takster vil Afstanden over Storstrømmen som hidtil være at regne til 10 km“. Me- ningen dermed er ganske kort, at Admini- strationen ikke skal kunne indføre anden Takst end den, der har været gældende for Færgedriften, at altsaa alle de Bereg- ninger, paa Basis af hvilke man under Sa- gens Behandling er kommen til, at det er et Foretagende, der vil kunne forrente sig, ikke skal kunne forrykkes af Administra- tionen. Det er det, man herved vil fæstne. Dermed er ingenlunde den Besparelse, vi kunne vente af denne Bro, udelukket ud over det, vi kunne naa ved Besparelser fra Færgedriften, thi den rører jo ikke ved de ogsaa i finansiel Henseende betyde- lige Forbedringer, Broen vil bringe Drif- ten ved at samle den under eet paa hele Strækningen mellem København, Nykøbing og Gedser. Med disse Ord skal jeg altsaa anbefale de i Betænkningen foreliggende Ændringsforslag.

Men jeg ved ikke, Hr. Formand: Skulle Forslagsstillerne til det under Mø- det omdelte Ændringsforslag først have Ordet, eller skal jeg udtale mig om det? (*En Stemme*: Det er Skik og Brug.) Saa har jeg foreløbig ikke mere at udtale.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Jeg skal aller- først takke Udvalgets Medlemmer for deres

velvillige Behandling af det foreliggende Forslag og den Hurtighed, hvormed de have fremmet Arbejdet. Af de stillede Ændringsforslag kan jeg slutte mig til dem, som den ærede Ordfører nu har re- fereret.

Til det af det ærede Medlem for Kø- benhavns 1ste Valgkreds (Wulff) stillede Ændringsforslag skal jeg bemærke, at jeg erkender, at det ser løjerligt ud, at Re- geringen paalægger Landets Borgere at betale Told af Udlandets Frembringelser, medens den forbeholder Staten Toldfrihed; det kan vel næsten kaldes en Anomali. Jeg finder derfor al Anledning til at tage dette Spørgsmaal op til alvorlig Drøftelse i Fremtiden; derimod kan jeg ikke anse det for heldigt, at Spørgsmaalet søges løst paa denne Lov. Da det nu tillige er saa- ledes, og jeg ønsker at understrege: som det ogsaa bør være, og som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds sikkert ved, at der i det foreliggende Forslag er taget ethvert rimeligt Hensyn til dansk Arbejde, skal jeg tillade mig at henstille til det ærede Medlem, om det ærede Medlem ikke kunde og vilde tage sit Ændringsforslag tilbage.

P. T. Nielsen: Jeg kan i alt væsent- ligt slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser og skal sige, at da Mindretallet paa sin Side ikke ønsker i Dag at komme ind paa længere Betragtninger den fore- liggende Sag vedrørende, idet vi sammen med Flertallet ville opsætte disse Betragt- ninger til tredje Behandling — det er i Virkeligheden her, Slaget vil komme til at staa, idet jo Mindretallet anbefaler at forkaste det foreliggende Forslag —, skal jeg kun om de stillede Ændringsfor- slag sige, at det ærede Medlem fra Skel- skør (R. Andersen) og jeg ere gaaede med til, som det vil ses, at foreslaa en anden Affattelse af § 4. Vi have haft adskillige Betæneligheder ved at tiltræde dette Ændringsforslag, idet vi principalt hellere vilde haft § 4 strøgen, og subsidiært hel- lere en anden Affattelse af § 4 end den her foreslaaede. Imidlertid kunde vi ikke i Udvalget finde tilstrækkelig Støtte for vor Betragtning i saa Henseende, og vi gik da med til § 4 i den af Flertallet fore- slaaede Affattelse. Ved nærmere Over- vejelse ere vi dog komne til den Anskuelse, at det maaske dog vilde være rigtigst at give § 4 en anden Affattelse end den her foreslaaede, hvis vi ikke kunne faa Para- graffen strøgen, og vi maa derfor forbeholde os til tredje Behandling eventuelt at stille